

Vergaderjaar 2008–2009

22 894

Preventiebeleid voor de volksgezondheid

Nr. 183

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 23 september 2008

Tijdens het Algemeen Overleg van 4 juni 2008 over de WSBVC Raad van 10 juni 2008 (21 501-31, nr. 151) heb ik aangegeven de Kamer schriftelijk te zullen informeren over de stand van zaken met betrekking tot de elektronische sigaret, over het registratiesysteem van geneesmiddelen in relatie tot onethische onderzoekspraktijken, alsmede over symptoomreclame voor geneesmiddelen op internet.

Ik heb nog geen definitief standpunt ingenomen over de status van de elektronische sigaret. Ik hoop de Kamer hierover zo spoedig mogelijk te kunnen informeren. In mijn antwoord op Kamervragen van de leden Kant en Irrgang ben ik reeds uitgebreid ingegaan op het (Europese) registratiesysteem van geneesmiddelen in relatie tot onethische onderzoekspraktijken (Kamervragen met antwoord 2007–2008, nr. 3317, blz. 6761). Onderstaand ga ik in op het punt van de symptoomreclame.

Symptoomreclame voor geneesmiddelen

Wanneer gesproken wordt over symptoomreclame dan gaat het om het onder de aandacht brengen van medische klachten (symptomen) van het algemene publiek. Wanneer een geneesmiddelenfabrikant een geneesmiddel voor een bepaalde aandoening beschikbaar of in ontwikkeling heeft, is symptoomreclame één van de marketingmethoden om hier publieke aandacht voor te vragen. Dit is toegestaan binnen de huidige regelgeving en jurisprudentie mits de fabrikant daarbij het geneesmiddel niet noemt. Het Gerechtshof Arnhem heeft in 2003 (naar aanleiding van een campagne over schimmelnagels) hierover een uitspraak gedaan. Symptoomreclame is niet verboden en wordt op dit moment gezien als gezondheidsinformatie. Ik vind het overigens niet per definitie verkeerd als via symptoomreclame aandacht wordt gevraagd voor bepaalde medische problemen waarvoor een behandeling mogelijk is. Het is vervolgens altijd aan de behandelend arts om te bepalen hoe ernstig de klachten zijn

en of, en zo ja, welke behandeling is aangewezen. Een behandeling, die ook niet-medicamenteus kan zijn, moet natuurlijk zinvol zijn.

Internet maakt het mogelijk om snel veel informatie te verspreiden aan grote groepen mensen. Internet wordt ook gebruikt voor symptoomreclame. Zonder symptoomreclame te bagatelliseren, vind ik symptoomreclame via internet momenteel niet het grootste probleem met internet. Dat is naar mijn idee de illegale handel in (nep)geneesmiddelen via internet. De Inspectie voor de Gezondheidszorg heeft een beleid ingezet om de illegale internethandel te bestrijden en treedt hierin actief op.

De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. Klink